

Sygn. akt XXV C 324/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Tomasz Gal

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Rakoczy - Ordanik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 września 2017 roku w Warszawie

sprawy z powództwa K. D.

przeciwko (...) Bank S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

orzeka:

- 1) pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 28 maja 2013 r. o nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na podstawie postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydziale Egzekucyjnym z dnia 13 czerwca 2013 r. wydanego w sprawie o sygn. akt IX Co 3815/13,
- 2) zasądza od (...) Bank S.A. w W. na rzecz K. D. kwotę 10.817 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- 3) nakazuje pobrać od (...) Bank S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) tytułem pokrycia opłaty sądowej od pozwu, od obowiązku uiszczenia której powódka została zwolniona,
- 4) wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt XXV C 324/17

UZASADNIENIE

Powódka **K. D.** pozwem z dnia 15 lutego 2017r. skierowanym przeciwko (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.** wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 28.05.2013r. o nr (...) (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia referendarza sądowego Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, IX Wydział Egzekucyjny z dnia 13.06.2013r., sygn. akt IX Co 3815/13 - w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, a w przypadku zaistnienia przesłanek zgodnych z dyspozycją art. 326 § 1 k.p.c. w zw. z art. 109 § 2 k.p.c. to zasądzenie kosztów procesów na rzecz z powódki w wysokości dwukrotności stawki minimalnej, a także w przypadku uznania roszczenia przez pozwanego na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. o nadanie z urzędu wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 28.05.2013r. pozwany (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wystawił względem powódki bankowy tytuł egzekucyjny obejmujący wymagalne należności w wysokości 1 861 755,90 zł. Postanowieniem z dnia 13.06.2013r. referendarz sądowy Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, IX Wydział Egzekucyjny z dnia 13.06.2013r., sygn. akt IX Co 3815/13 uwzględnił wniosek wierzyciela i nadał wskazanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności pkt. 1 zasądając jednocześnie od powódki, na rzecz pozwanego kwotę 141,24 zł tytułem kosztów postępowania (pkt. 2). W odniesieniu do powódki K. D. należność objęta wymienionym bankowym tytułem egzekucyjnym z dnia 28.05.2013r. według twierdzeń pozwanego, wynika z umowy zawartej z (...) Bank S.A (umowa kredytu hipotecznego indeksowanego do CHF nr (...) z dnia 30.07.2008r.)

W ocenie powódki przedłożone przez bank oświadczenie o poddaniu się przez nią egzekucji jest wadliwe i nie może stanowić podstawy do nadania klauzuli wykonalności.

Strona powodowa podniosła również zarzut braku wymagalności, objętego bankowym tytułem egzekucyjnym roszczenia. Powódka zaprzeczyła istnieniu zdarzeń, które mogły spowodować, wymagalność objętego przedmiotowym tytułem roszczenia. Pozwany bank nie przedstawił w tej kwestii żadnego dowodu potwierdzającego wymagalność roszczenia. Wskazała, że w niniejszej sprawie pozwany nie przedstawił dowodu czy roszczenie zostało w ogóle postawione w stan wymagalności, gdyż nie przedstawił dowodu w postaci wypowiedzenia umowy kredytu. W jej opinii, pozwany, pomimo zamieszczenia w bankowym tytule egzekucyjnym wzmianki o wymagalności objętego tym tytułem roszczenia, w żaden sposób nie udowodnił, aby roszczenie to faktycznie stało się wymagalne, w szczególności przed dniem wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak i przed dniem wystąpienia przez pozwanego z wnioskiem o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności.

Strona powodowa zakwestionowała również istnienie, wysokość i wymagalność kwot przedstawionych w przedmiotowym bankowym tytule egzekucyjnym, gdyż jej zdaniem przedmiotowy tytuł został wydany z naruszeniem art. 96 i art. 97. Prawa Bankowego. W związku z brakiem wymagalności bank nie miał podstaw do wystawienia tego tytułu oraz do złożenia wniosku o nadanie mu klauzuli wykonalności.

Powódka wskazała, że pozwany bank nie przedstawia w jaki sposób i na jakiej podstawie określił kwotę kapitału oraz nie uzasadnia podstawy kwoty kapitału, w oparciu o którą naliczył odsetki. Bank nie przedstawia i nie uzasadnia okresu, za który naliczał odsetki oraz ich oprocentowania. Zarówno Sąd, jak i powódka ma prawo znać sposób w jaki pozwany wyliczył kwoty ujęte w bankowym tytule egzekucyjnym. Obowiązkiem pozwanego banku jest przedstawienie wyliczeń, na podstawie których określił kwotę dochodzonej wierzytelności.

Strona powodowa analizując treść przedstawionej umowy bankowej zauważyła, iż opłaty za objęcie powódki ubezpieczeniem, w istocie stanowią ukryte koszty, które stanowią zysk banku. Bank nie wykazał jaką część sum pobranych od powoda z tytułu ubezpieczenia, faktycznie przekazał ubezpieczycielowi. Warunki umowy ubezpieczenia nie zostały indywidualnie ustalone z powodem. Tego typu klauzule należy uznać za niedozwolone.

Powódka zarzuca również posłużenia się w umowie niedozwolonymi postanowieniami dotyczącymi waloryzacji wysokości zaciągniętego kredytu oraz wysokości rat spłaty do waluty obcej, skutkujących uzyskaniem przez bank nienależnego świadczenia. Zarzut strony powodowej znajduje uzasadnienie w przyjętym przez bank kursie waloryzacji kwot wynikających z umowy kredytu.

Powódka podniosła również, iż wzorzec umowy pod żadną postacią nie został jej doręczony przed zawarciem umowy.

Strona powodowa zauważyła, że powyższa umowa kredytu hipotecznego indeksowanego do CHF nr (...) zawarta w dniu 30.07.2008r. nie została zawarta bezpośrednio z bankiem, a poprzez pośrednika tj. firmę (...) S.A. oddział w S. w którego imieniu na umowie podpisał się Doradca Klienta C. K., z jednoczesnym oświadczeniem, iż w/w umowa została podpisana w siedzibie przedsiębiorstwa. Zdaniem powódki, agent w sprawie niniejszej nie mógł odebrać od powódki oświadczenia woli, co do przyjęcia oferty zawarcia tej konkretnej umowy o kredyt, gdyż z racji ustawowych,

enumeratywnie wyliczonych rodzajów umów, przy jakich zawieraniu agent mógł pośredniczyć, nie wchodzi ona w ich zakres. Dlatego też, nie tracąc z horyzontu wskazanych norm prawnych, należy odnieść się do treści art. 58 k.c., zgodnie z którym czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przywidywuje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnych wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

W związku z tym zdaniem powódki, pozwany nie mógł dochodzić roszczenia z tytułu umowy o kredyt, gdyż niniejsza czynność prawna jest bezwzględnie nieważna od samego początku i w związku z powyższym pozwany nie udowodnił dochodzonego roszczenia, co do zasady.

Ponadto w ocenie strony powodowej wynikające z art. 96 i 97 prawa bankowego odwrócenie podstawowych zasad prawa cywilnego - zwolnienie wierzyciela z konieczności wykazania przysługującego mu roszczenia przed umożliwieniem jego przymusowego zaspokojenia - może naruszać prawo do rzetelnego procesu cywilnego, opartego na zasadzie równości broni, jak również unijną zasadę ochrony praw konsumentów wyrażoną w art. 169 Traktatu o Funkcjonowaniu UE (pozew- k. 4-16).

W odpowiedzi na pozew z dnia 27 kwietnia 2017r. pozwany (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.** uznał powództwo, aczkolwiek z całkiem innej przyczyny niż wskazane w pozwie i z innej podstawy prawnej oraz wniósł o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego banku kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z kwotą opłat skarbowych od udzielonego pełnomocnictwa ewentualnie - nieobciążanie pozwanego kosztami.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że w dniu 30 grudnia 2015r. została zawarta z (...)umowa przelewu wierzytelności przysługującej pozwanemu wobec powódki wynikającej z umowy o kredyt hipoteczny z dnia 30 lipca 2008 r. objętym kwestionowanym przez nią tytułem wykonawczym. Wierzytelność ta została przeniesiona na nabywcę skutecznie, bowiem nabywca został ujawniony w księdze wieczystej jako wierzyciel hipoteczny.

W ocenie pozwanego cesja wierzytelności po powstaniu tytułu, jest przyczyną pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, tyle, że podstawą jest tutaj przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., nie zaś art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. Z tej też przyczyny pozwany bank uznał powództwo w całości, a ponieważ nie dał podstaw do wytoczenia powództwa to należą mu się koszty w myśl art. 101 k.p.c.

Odnosząc się do argumentów pozwu, pozwany w pierwszej kolejności zauważył, że powódce działającej przez profesjonalnego pełnomocnika, pomylił się ciężar dowodowy. Powódka twierdzi, że funkcjonujący w obrocie prawnym tytuł wykonawczy jest wadliwy, nie przedstawia natomiast żadnych, wbrew art. 3 k.p.c., art. 6 k.p.c. i art. 232 k.p.c., dowodów na podnoszone zarzuty. W istocie rzeczy, zdaniem pozwanego zajęte przez powódkę stanowisko w sprawie stanowi kompleks niczym nie potwierdzonych hipotez.

W opinii pozwanego wszystkie konieczne elementy oświadczenia o poddaniu się egzekucji złożonego przez powódkę zostały w nim zawarte.

Za ewidentnie chybiony pozwany uznał również zarzut powódki, że roszczenie pozwanego banku w dacie wystawienia BTE nie było wymagalne, albowiem pozwany nie wezwał powódki do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy. Pozwany wskazał, że par. 22 umowy kredytu takiego obowiązku nie przewidywał, bank wypowiedział więc umowę pisemnym oświadczeniem z dnia 8 października 2012r., które zostało powódce doręczone a z upływem 30-dniowego okresu wypowiedzenia całe roszczenie kredytowe stało się wymagalne.

Pozwany zaprzeczył również, iż w zawartej z powódką umowie znalazły się klauzule niedozwolone (odpowiedź na pozew- k. 48-57).

Powódka w piśmie z dnia 4 lipca 2017 r. podtrzymała stanowisko w sprawie, podnosząc dodatkowo, że przedmiotowy tytuł wykonawczy powinien zostać pozbawiony wykonalności także z powodu zbycia przez pozwanego objętej nim wierzytelności (k. 166).

Na podstawie przedstawionego w sprawie materiału dowodowego **Sąd dokonał następujących ustaleń faktycznych:**

W dniu 18 kwietnia 2008r. K. D. złożyła wniosek o udzielenie jej kredytu hipotecznego indeksowanego kursem waluty CHF na okres 480 miesięcy (Wniosek o kredyt- k. 113-117).

K. D. złożyła oświadczenie, w którym wybrała kredyt w walucie obcej (Oświadczenie K. D.- k. 118).

W dniu 12 sierpnia 2008r. została zawarta umowa kredytu hipotecznego nr (...) indeksowanego do CHF pomiędzy (...) Bank S.A. DomBank Hipoteczny Oddział w Ł. a K. D.. Bank udzielił kredytobiorcy kredytu w kwocie 1.140.468,06 złotych polskich indeksowanego kursem CHF. Przy założeniu, że uruchomiono całość kredytu w dacie sporządzenia umowy równowartość kredytu wynosiłaby 601.830,11 CHF, rzeczywista równowartość zostanie określona po wypłacie ostatniej transzy kredytu. Kredytobiorca oświadczył, że jest świadomy ryzyka kursowego, związanego ze zmianą kursu waluty indeksacyjnej w stosunku do złotego, w całym okresie kredytowania i akceptuje to ryzyko (§ 1 pkt 1 umowy).

Splata kredytu miała nastąpić w 480 miesięcznych ratach równych kapitałowo- odsetkowych (§ 1 pkt 2 umowy).

Oprocentowanie kredytu było zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 5,06% w skali roku, na które składała się suma obowiązującej stawki DBCHF i stałej marży banku, która wynosiła (...). Kredytobiorca oświadczył, iż jest świadomy ryzyka wynikającego ze zmiennego oprocentowania, w całym okresie kredytowania i akceptuje to ryzyko (§ 1 pkt 3 umowy).

Rata kapitałowo-odsetkowa przy założeniu uruchomienia całości kredytu w dacie sporządzenia przedmiotowej umowy wynosiłaby równowartość 2.925,96 CHF. Rzeczywista wysokość rat odsetkowych lub rat kapitałowo-odsetkowych miała zostać określona w harmonogramie spłat (§ 1 pkt 4 umowy).

Na dzień sporządzenia umowy odsetki karne kredytu wynosiły 10,12% i miały ulec zmianie w przypadku zmiany indeksu DBCHF i być nie większe niż odsetki maksymalne. Natomiast po prze walutowaniu kredytu na PLN odsetki karne na dzień sporządzenia umowy wynoszą 15,52%, nie większe niż odsetki maksymalne i ulegają zmianie w przypadku zmiany indeksu DBPLN (§ 1 pkt 5 umowy).

Całkowity koszt kredytu na dzień sporządzenia umowy kredytu wynosił 1.556.064,00 złotych polskich (podana kwota nie uwzględniała ryzyka kursowego). Ostateczna wysokość całkowitego kosztu kredytu uzależniona była od zmian poziomu oprocentowania kredytu w całym okresie kredytowania (§ 1 pkt 7 umowy).

Przedmiotowy kredyt określony bank wypłacał bezgotówkowo w transzach na rachunki podmiotów wskazanych we wniosku o wypłatę, o ile nie było to sprzeczne z postanowieniami umowy - w terminach i wysokościach określonych w umowie kredytowej (§ 1 pkt 10 umowy).

W § 2 pkt 1 umowy ustalono, że kredyt jest przeznaczony na:

- a) w wysokości 1.120.000,00 złotych polskich na pokrycie części kosztów budowy domu mieszkalnego na nieruchomości położonej w S. na ul. (...);
- b) w wysokości 6.822,34 złotych polskich na pokrycie składek ubezpieczeniowych w programie (...);
- c) w wysokości 10.000,00 złotych polskich na uiszczenie opłaty z tytułu ubezpieczenia na życie;
- d) w wysokości 224,32 złotych polskich na uiszczenie kosztów związanych z ustanowieniem hipoteki zabezpieczającej spłatę kredytu;
- e) w wysokości 3.421,40 złotych polskich na uiszczenie składki z tytułu Pakietowego Ubezpieczenia na wypadek odmowy ustanowienia hipoteki.

Jako zabezpieczenie spłaty kredytu ustanowiono: hipotekę kaucyjną łączną na rzecz banku w złotych polskich do kwoty stanowiącej 170% kwoty kredytu na nieruchomości: dz. ew. nr (...), o pow. 1 518,00 m. kw. położonej w S. przy ul. (...) oraz na nieruchomości: dz. ew. nr (...), o pow. 538 m.kw. położonej w S. przy ul. (...); ubezpieczenie z tytułu pakietowego ubezpieczenia na wypadek odmowy ustanowienia hipoteki, przez 3 pierwsze miesiące kredytowania;

cesję na rzecz banku wierzytelności z tytułu umowy ubezpieczenia nieruchomości od ognia, powodzi i innych zdarzeń losowych na sumę ubezpieczeniową odpowiadającą wartości odtworzeniowej budynku, a jeżeli wartość odtworzeniowa nie została ustalona lub umowa dotyczy lokalu na kwotę odpowiadającą wartości rynkowej nieruchomości lub na inną kwotę zaakceptowaną przez bank; weksel in blanco wraz z deklaracją do czasu przedstawienia w banku odpisu z KW nieruchomości zawierającego prawomocny wpis hipoteki na rzecz banku lub do końca ochrony ubezpieczeniowej z tytułu ubezpieczenia niskiego wkładu własnego w zależności od tego co nastąpi później oraz ubezpieczenie spłaty kredytu na wypadek śmierci lub trwałej niezdolności do pracy w (...) na (...) S.A. przez okres pierwszego roku kredytowania (§ 3 umowy).

Zgodnie z definicją zawartą w § 6 pkt 1 umowy, bankowa tabela kursów walut dla kredytów dewizowych oraz indeksowanych kursem walut, zwana tabelą kursów jest sporządzana przez merytoryczną komórkę banku na podstawie kursów obowiązujących na rynku międzybankowym w chwili sporządzania tabeli i po ogłoszeniu kursów średnich przez NBP, tabela sporządzana jest o godz. 16 każdego dnia roboczego i obowiązuje przez cały następny dzień roboczy.

W myśl § 7 pkt 1 umowy, wysokość rat odsetkowych zostanie określona w harmonogramie spłat, który zostanie doręczony w dniu uruchomienia poszczególnych transz w przypadku kredytu transzowego, zaś wysokość rat kapitałowo-odsetkowych zostanie określona w harmonogramie spłat po wypłacie całości kredytu, rezygnacji przez kredytobiorcę z pozostałej części kredytu lub wygaśnięciu roszczenia kredytobiorcy o uruchomienie pozostałej części kredytu. Harmonogramy te stanowiąc będą integralną część umowy kredytu. Każdorazowy harmonogram określa wysokość rat spłaty przez okres dwóch lat kredytowania. Przed upływem dwóch lat kredytobiorca otrzymuje harmonogram na kolejny dwuletni okres trwania umowy kredytu. Na wniosek kredytobiorcy, bank zobowiązuje się przesłać harmonogram na cały okres kredytowania.

W § 9 pkt 2 ustalono, że w dniu wypłaty kredytu lub każdej transzy kredytu kwota wypłaconych środków będzie przeliczana do CHF według kursu kupna walut określonego w tabeli kursów- obowiązującego w dniu uruchomienia środków.

Zgodnie z § 10 pkt 3 umowy wysokość zobowiązania miała być ustalana jako równowartość wymaganej spłaty wyrażonej w CHF- po jej przeliczeniu według kursu sprzedaży walut określonego w „Bankowej tabeli kursów walut dla kredytów dewizowych oraz indeksowanych kursem walut obcych” do CHF obowiązującego w dniu spłaty.

W myśl § 13 pkt 5 i 6 umowy indeks (...) ulega zmianie w okresach miesięcznych i obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca, jeżeli wartość Indeksu jest różna od obowiązującej stawki indeksu (...) o przynajmniej 0,1 punktu procentowego. W przypadku likwidacji stawki LIBOR, bank w terminie 14-stu dni od daty jej likwidacji określi nowy czynnik, na podstawie, którego określane będzie oprocentowanie kredytu, nie spowoduje to jednak zwiększenia marży ryzyka banku. Nowy wskaźnik obowiązywać będzie od 1-go dnia kwartału następującego po kwartale, w którym stawka LIBOR ulegnie likwidacji.

W razie stwierdzenia przez bank, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane lub w razie zagrożenia terminowej spłaty kredytu z powodu złego stanu majątkowego kredytobiorcy, a w szczególności w przypadku niespłacenia dwóch rat odsetkowych lub odsetkowo- kapitałowych lub skierowania egzekucji do nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie spłaty kredytu, bank może wypowiedzieć umowę kredytu w całości lub w części, a także zażądać dodatkowego zabezpieczenia spłaty kredytu bądź przedstawienia w określonym terminie programu naprawczego i jego realizacji po zatwierdzeniu przez bank. Okres wypowiedzenia wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy- 7 dni. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytu kredytobiorca jest obowiązany do

niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu (Umowa kredytu hipotecznego nr (...) - k. 106-111).

K. D. oświadczyła, że w zakresie zaspokojenia wszelkich roszczeń pieniężnych banku wynikających z umowy kredytu hipotecznego nr (...) poddaje się egzekucji do kwoty 2.280.936,12 złotych polskich na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego (Oświadczenie o poddaniu się egzekucji- k. 119).

Strony zawarły do umowy trzy aneksy. Pierwszy aneks został sporządzony w dniu 17 listopada 2008r. W drugim aneksie sporządzonym w dniu 28 września 2009r. zmieniono m.in. § 10 ust. 4 umowy. Zgodnie z jej nowym brzmieniem wysokość zobowiązania miała być ustalana jako równowartość wymaganej spłaty wyrażonej w CHF- po jej przeliczeniu według kursu sprzedaży walut ustalonego przez Narodowy Bank Polski. Strony sporządziły jeszcze aneks nr (...) w dniu 7 września 2010r. (Aneks nr (...), aneks nr (...) i aneks nr (...) do umowy kredytu hipotecznego nr (...) - k. 121-123).

Pismem z dnia 8 października 2012 r. pozwany bank dokonał wypowiedzenia umowy kredytu zawartej z K. D. (k. 159 – pismo).

W dniu 28 maja 2013r. (...) Bank S.A. w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził, że w jego księgach figuruje wymagalne zadłużenie dłużnika K. D. z tytułu zawartej umowy kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 30 lipca 2008r., które na dzień 28 maja 2013r. wynosi 1.861.755,07 zł. Na wymagalne zadłużenie składają się: należność główna w kwocie 1.717.638,90 zł; odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 7,10% od dnia 1 czerwca 2012r. do dnia 21 listopada 2012r. w kwocie 16.156,94 zł; odsetki za opóźnienie naliczane od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 14,20% od dnia 1 września 2012r. do dnia 28 maja 2013r. w kwocie 126.409,23 zł oraz opłaty i inne prowizje w kwocie 1.550 zł (Bankowy tytuł egzekucyjny- k. 131).

W dniu 3 czerwca 2013r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wystąpił z wnioskiem do Sądu Rejonowego Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko K. D. klauzuli wykonalności (Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności- k. 2 akt IX Co 3815/13).

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2013r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 28 maja 2013r. na rzecz wierzyciela (...) Bank S.A. z siedzibą w W. przeciwko dłużnikowi K. D. w zakresie pkt I, ppkt 1, 3 i 4 wraz z dalszymi odsetkami umownymi wynoszącymi na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego 14,20% w stosunku rocznym, liczonymi od dnia 29 maja 2013r. od kwoty określonej w pkt I ppkt 1 z ograniczeniem możliwości prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie powyższego tytułu egzekucyjnego do kwoty 2.280.936,12 zł, w pozostałej części wniosek oddalając (Postanowienie z dnia 13 czerwca 2013r.- k. 28 akt IX Co 3815/13).

W dniu 30 grudnia 2015r. została zawarta z (...) z siedzibą w W. umowa przelewu wierzytelności przysługującej pozwanemu wobec powódki wynikającej z umowy o kredyt hipoteczny z dnia 30 lipca 2008r. objętym kwestionowanym przez powódkę tytułem wykonawczym. Nabywca został ujawniony w księdze wieczystej KW nr (...) jako wierzyciel hipoteczny (Zawiadomienie z dnia 30 czerwca 2016r.- k. 66; odpis księgi wieczystej nr (...) - k. 67-104).

Na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego, pozwany bank prowadził egzekucję przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin Prawobrzeże i Zachód M. J., pod sygn. akt KM (...). Egzekucja ta została umorzona na wniosek banku postanowieniem z dnia 24 listopada 2016r. (Postanowienie o umorzeniu postępowania przez Komornika Sądowego z dnia 24 listopada 2016r.- k. 105).

Z dniem 4 stycznia 2010r. (...) Bank S.A. stał się następcą prawnym (...) Bank S.A. w wyniku przejęcia (...) Bank S.A. przez (...) Bank S.A. W dniu 1 czerwca 2012r. (...) Bank S.A. w W. (poprzednia nazwa (...) Bank S.A. w W.) został przejęty przez (...) Bank S.A. w W.. W wyniku przejęcia (...) Bank S.A. w W. przyjął nazwę (...) Bank S.A. (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o: wniosek o kredyt (k. 113-117), oświadczenie K. D. (k. 118), umowa kredytu hipotecznego nr (...) (k. 106-111), oświadczenie o poddaniu się egzekucji (k. 119), Aneks nr (...), aneks nr (...) i aneks nr (...) do umowy kredytu hipotecznego nr (...) (k. 121-123), Bankowy tytuł egzekucyjny (k. 131), Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności (k. 2 akt IX Co 3815/13), postanowienie z dnia 13 czerwca 2013r. (k. 28 akt IX Co 3815/13), Zawiadomienie z dnia 30 czerwca 2016r. (k. 66), odpis księgi wieczystej nr (...) (k. 67-104), postanowienie o umorzeniu postępowania przez Komornika Sądowego z dnia 24 listopada 2016r. (k. 105).

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zgodności ww. dokumentów z rzeczywistym stanem rzeczy, dlatego uznał je za wiarygodne źródło dowodowe. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Stosownie do treści art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności lub też po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy.

Podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy, czyli tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Istnienie takiego tytułu oznacza, że wierzyciel może złożyć wniosek do komornika o wszczęcie egzekucji. Komornik nie jest uprawniony do badania czy wierzyciel, na którego opiewa tytuł wykonawczy, zachował materialne uprawnienie, to jest czy zachował status wierzyciela materialnie uprawnionego, mimo zatem takiego statusu nie mógłby odmówić wszczęcia egzekucji.

Powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności dłużnik może wytoczyć, o ile istnieją ku temu podstawy przewidziane w powołanym przepisie, po powstaniu tytułu wykonawczego, czyli po nadaniu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Powództwo może być wytoczone niezależnie od tego, czy przeciwko dłużnikowi została już wszczęta egzekucja, istotne jest jedynie by zobowiązanie objęte tytułem wykonawczym było wymagalne. Wówczas dłużnik może żądać pozbawienia (ograniczenia) wykonalności tytułu wykonawczego tak długo, jak długo zachodzi możliwość wykonania tego tytułu. W doktrynie zasadnie wskazuje się, że samo istnienie możliwości wykonania tytułu wykonawczego, czyli zdolności do egzekucji, pozwala na wystąpienie z powództwem zmierzającym do uniemożliwienia przeprowadzenia egzekucji z tego tytułu wykonawczego. Powództwo o pozbawieniu tytułu wykonawczego wykonalności dłużnik powinien kierować przeciwko wierzycielowi uprawnionemu według treści tego tytułu. Istotą tego powództwa stanowi bowiem żądanie udzielenia ochrony dłużnikowi zwalczającemu wykonalność prawomocnego wyroku. Wyrok pozbawiający wykonalności tytuł wykonawczy uniemożliwia prowadzenie egzekucji na podstawie konkretnego tytułu. Jest to więc procesowa forma obrony dłużnika, mimo że uzyskane orzeczenie ma charakter prawno – kształtujący i wywiera skutek w postaci powstania, ustania lub zmiany stosunku prawnego łączącego podmioty wymienione w tytule wykonawczym. Rezultat jest więc zbieżny z tym, osiąganym w wypadku podejmowania czynności prawa materialnego.

Zdarzeniem prawnym, które zadecydowało o treści rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stał się przelew wierzytelności po powstaniu kwestionowanego tytułu egzekucyjnego. Strona pozwana uznała powództwo w całości. Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje roszczenie powoda, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984/4/60). Jest to stanowcze, bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego (wyrok SN z dnia 1 czerwca 1973 r., II CR 167/73, OSNC 1974/5/94). W świetle zebranego w sprawie materiału procesowego, w szczególności dokumentów o charakterze urzędowym i prywatnym, nie ulegało wątpliwości, że uznanie powództwa przez pozwanego w pełni odpowiadało prawu.

Sprzedaż wierzytelności powoduje, że wystawiony wcześniej tytuł egzekucyjny traci podstawę prawną, a nadaną mu klauzulę wykonalności sąd powinien uchylić (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CSK 133/14, LEX nr 1591753). Zbycie przez pierwotnego wierzyciela wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym (także bankowym) prowadzi zatem do tego, że nie może on kontynuować egzekucji na podstawie takiego tytułu i powinien wystąpić niezwłocznie o umorzenie postępowania egzekucyjnego. Przede wszystkim stanowi to jednak podstawę do pozbawienia takiego tytułu wykonalności. Jeżeli więc pozwana zbyła sporą wierzytelność, to zaistniały podstawy do uwzględnienia powództwa w całości. Jak już to podkreślono, brak było jednocześnie jakichkolwiek przesłanek do przyjęcia, że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Należy również zwrócić uwagę, że na podstawie wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego może być prowadzona jedynie egzekucja wierzytelności bankowej i tylko na rzecz banku (uchwała SN z 2 kwietnia 2004 roku, III CZP 9/04). Tym samym po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie objęte tym tytułem egzekucyjnym nie może być egzekwowane tj. nastąpił przelew wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym na rzecz podmiotu niebędącego bankiem.

Podsumowując, należało więc stwierdzić, że uznanie powództwa było zgodne z prawem, albowiem sprzedaż wierzytelności jest zdarzeniem, które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego, wskutek którego zobowiązanie wobec banku wygasło, co stanowi zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. podstawę do pozbawienia tytułu, którym jest bankowy tytuł egzekucyjny, wykonalności (vide wyrok SN z dnia 15 stycznia 2015 r. IV CSK 133/14). Skoro zaś sprzedaż nastąpiła na rzecz podmiotu nie będącego bankiem, tytuł ten nie będzie już mógł być wykorzystany.

W konsekwencji Sąd pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 28.05.2013r. o nr (...) (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia referendarza sądowego Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, IX Wydział Egzekucyjny z dnia 13.06.2013r., sygn. akt IX Co 3815/13.

Wobec uznania przez Sąd za spełnione przesłanki zastosowania art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. i na jego podstawie orzeczenie pozbawienia wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego, zbędne było już badanie przez Sąd wskazanych przez powódkę pozostałych zarzutów. Przedstawiona przez Sąd ocena prawna roszczenia powódki oznacza, że analiza pozostałych zarzutów powódki i tak nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 par. 1 i 3 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu. Pozwany uznał powództwo w całości, zatem powódka wygrała proces. Na zasądzone stronie powodowej koszty procesu składało się wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, zgodnie z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804), czyli kwota 10.817 złotych.

Sąd uznał za nieuzasadnione domaganie się przez pełnomocnika procesowego powódki wynagrodzenia w podwójnej stawce podstawowej. W ocenie Sądu ilość posiedzeń w niniejszej sprawie, ilość pism procesowych sporządzonych przez pełnomocnika powódki, charakter niniejszej sprawy, jej przedmiot, a w szczególności brak złożonych zagadnień prawnych nie uzasadniają przyjęcia, iż przedmiotowa sprawa wymagała zwiększonego nakładu pracy pełnomocnika procesowego powódki. W konsekwencji Sąd uznał za wystarczające przyznanie powódce kosztów zastępstwa procesowego w wysokości stawki podstawowej. Zgodnie z przepisem art. 109 kpc Sąd samodzielnie określa wysokość kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez zawodowego pełnomocnika biorąc pod uwagę okoliczności wskazane powyżej.

W tym miejscu należy wskazać, że strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o obciążenie powódki kosztami procesu w związku z uznaniem powództwa przy pierwszej czynności procesowej, ewentualnie o nieobciążenie go kosztami procesu.

Zgodnie z brzmieniem art. 101 k.p.c. zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Prawo pozwanego do zwrotu kosztów mimo uwzględnienia powództwa będzie uzależnione od jednoczesnego spełnienia dwóch przesłanek: nie dał powodu do wytoczenia sprawy i przy pierwszej czynności procesowej uznał to powództwo. Zdaniem Sądu powyższy przepis nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania, albowiem nie stosuje się go w wypadkach tzw. orzeczeń koniecznych, tj. w sprawach, w których osiągnięcie zamierzonego skutku prawnego nie może nastąpić w inny sposób, jak tylko przez wytoczenie powództwa (postanowienie SN z 15.12.1965 II CZ 110/65 OSP 1966/7/177). Powyżej opisana sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie albowiem powódka jedynie poprzez wytoczenie powództwa mogła dochodzić pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego i pomimo zgodnego stanowiska stron, dopiero wyrok Sądu może pozbawić tytuł wykonalności.

Należy zgodzić się również z poglądem, że jeśli zachodzą okoliczności stanowiące podstawę powództwa opozycyjnego, o którym mowa w art. 840 k.p.c., sam fakt dysponowania przez wierzyciela tytułem wykonawczym, który może stanowić podstawę egzekucji, daje dłużnikowi powód do wytoczenia sprawy w rozumieniu art. 101 k.p.c. Dłużnik zasadnie może domagać się zasądzenia zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 98 k.p.c., podnosząc, że zaspokojenie roszczenia nastąpiło na skutek wytoczenia powództwa (postanowienie SN 6.12.2012 IV CZ 121/12 LEX nr 1288733).

Na koszty postępowania w niniejszej sprawie złożyła się ponadto nieuiszczona przez powódkę opłata od pozwu w kwocie 1.000 zł, od której została zwolniona. Sąd kierując się wskazaniem zawartym w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r., Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.), w punkcie 3 wyroku nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1.000 zł od strony pozwanej.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z uznaniem roszczenia przez pozwanego Sąd nadał z urzędu wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze całokształt poczynionych rozważań Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

21.09.2017 r.